

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících Jany Krajíkové a Mgr. Radka Vojtka v hlavním líčení konaném dne 25. října 2018

takto:

Obžalovaný

Z. B.

narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

od blíže nezjištěné doby, nejpozději dne XXXXX v Praze XXXXX, na ulici XXXXX, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou PČR v 18:55 hodin, coby řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, rz XXXXX, barvy modré metalízy, jehož majitelem je společnost XXXXX, přechovával pro jiného v za tím účelem vytvořeném skrytu vozidla, resp. pod pravou plastovou částí zadního nárazníku nezjištěné množství drog, kdy nebyl srozuměn s tím, ani nemohl vědět, že se jedná konkrétně o

celkem 9 plastových sáčků s obsahem celkem 8 476,9 gramů tzv. drogy pervitin (metamfetamin) s průměrným obsahem 80,3% hm. metamfetaminu báze, tedy celkem 6 806,95 gramů metamfetaminu báze, a dále 2 plastové sáčky s obsahem celkem 177,4 gramů tzv. drogy hašiš obsahujícím celkem 23,2 gramů účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinol (delta9-THC),

příčemž droga pervitin - metamfetamin je zařazen do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uveden v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako látka psychotropní a

droga hašiš - pryskyřice z konopí je zařazená do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a uvedená v příloze č. 3 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako látka omamná, a účinná látka delta-9-tetrahydrocannabinol je zařazená do

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách a uvedena v příloze č. 4 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako látka psychotropní, přičemž k zacházení s těmito látkami je třeba zvláštního povolení podle ustanovení § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, kterým nedisponoval,

tedy

neoprávněně pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku

čímž spáchal

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to 1ks černého mobilního telefonu Aligator, IMEI: XXXXX, včetně SIM karty Vodafone č. XXXXXX a navigace zn. Garmin, výr. č. XXXXX, včetně napájecího kabelu a držáku na sklo.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku **se zabírá:**

8 452 gramů drogy pervitin, 175

gramů drogy hašiš.

49,5 gramů chloridu hořečnatého hexahydrátu.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný Z. B. dne XXXXX ve vozidle tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, rz: XXXXX přechovával pro jiného nezjištěné množství drog, kdy nebyl srozuměn, a ani nemohl vědět, že ve vozidle bylo ukryto konkrétně celkem 9 plastových sáčků s obsahem 8476,9 g tzv. drogy pervitin a a dále 2 plastové sáčky s obsahem 177,4 g tzv. drogy hašiš, přičemž obžalovaný k zacházení s těmito látkami neměl zvláštní povolení dle zákona č. 167/1998 Sb.
2. **Obžalovaný** uvedl, že s trestnou činností nemá nic společného. Byl tehdy v tíživé finanční situaci a chtěl si před Vánocemi vydělat nějakou korunu. Oslovil jej pan K., nabídl mu, zda si nechce přivydělat - měl jet někam autem. Proběhlo to tak, že pan K. vyzvedl obžalovaného doma, dovezl ho do XXXXX k obchodnímu centru, kde na ně čekali Vietnamci, se kterými se tam K. chvíli bavil. Pak předali obžalovanému na papírku adresu, kam měl jet. Obžalovaný sedl do auta VW Passat, které mu předali Vietnamci, a odjel do Německa. Na určeném místě v SRN byli celkem dva Vietnamci, se kterými se už setkal u obchodního centra v XXXXX., tj. paní užívající vozidlo BMW, která mu přetím předala na papírku cílovou adresu, a pán, který mu přetím předal VW Passat. Obžalovaný uvedl, že s nikým nekomunikoval, s Vietnamci se bavil pouze pan K., obžalovaný neví o čem. Pan K. řekl obžalovanému ohledně cíle cesty pouze to, že má jet do Německa. Na určeném místě v SRN, což bylo velké parkoviště u obchodního centra, si onen Vietnamec vzal vozidlo VW Passat, odjel a vrátil se za 15 až 20 minut. Pak řekl obžalovanému, že má auto zase odvézt do Prahy. Cílem zpáteční cesty bylo nějaké místo v XXXXX. Obžalovaný si celé auto prohlédl, kontroloval zavazadlový prostor a místo, kam se

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

dává rezerva, ale neviděl tam vůbec nic, i na zadních sedačkách bylo auto prázdné. Obžalovaný se Vietnamce při předání vozidla ptal, proč ve vozidle nic není, ale on mu řekl, že ho to nemusí zajímat a že má jet zpátky. K dotazu obžalovaný uvedl, že se nezamýšlel nad tím, proč jel takhle na otočku do SRN, předtím si myslel, že poveze nějaké vietnamské dělníky. Do XXXXX už obžalovaný nedorazil, protože byl zadržen policií. Když se s autem vracel, tak mu několikrát volal K. i Vietnamec a ptali se, za jak dlouho dorazí. Volali mu na telefon, který mu dal K., jednalo se o zn. Aligator - malý černý tlačítkový telefon. K. mu řekl, že mu bude volat na tento telefon a že mu nebude nic platný jeho soukromý telefon, proto si ho obžalovaný nechal doma, i když si běžně doma svůj telefon nenechává. Pokud se jedná o odměnu, přislíbil mu K. 30 000 Kč, mělo se jednat o odměnu za více jízd, a ne pouze za jednu cestu, ten den dostal od K. před cestou 3 000 Kč. Obžalovaný byl podle § 207 odst. 2 trestního řádu konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, kdy uvedl, že pan K. po něm chtěl odřídit auto, nic mu k tomu neřekl a nabídl mu za to 30 000 Kč. V rámci hlavního líčení k tomu obžalovaný uvedl, že nevěděl, jestli cesta do Prahy bude cílová, myslel si, že pojedou ještě dál a určitě mu nebylo nabídnuto 30 000 Kč za jednu cestu. Asi o 14 dní dříve už obžalovaný pro pana K. podobnou službu vykonal, tehdy jel do Nizozemska, kde měl vyzvednout nějaké dělníky. Žádní dělníci tam ale nebyli, obžalovaný pouze přespal v hotelu, a pak přijel Vietnamec, vzal si jeho auto, nechal ho čekat několik hodin, pak se vrátil s prázdným autem a řekl mu, ať jede do Prahy. Jednalo se toho samého Vietnamce s VW Passat jako při cestě do SRN. I tehdy s ním komunikoval přes ten samý telefon značky Aligator, za předchozí cestu do Nizozemska dostal 3 000 Kč od pana K.. K tomu, proč nevezl žádné dělníky, se pan K. pak už nevyjádřil. Obžalovaný dále uvedl, že v té době pracoval pro společnost XXXXX, jezdil po Praze, ale moc nevydělal, protože měl velké náklady na vozidlo a na aplikaci, kterou od XXXXX dostal. Předtím se pokoušel podnikat, s panem K. nakoupili 10 dveří a chtěli je prodávat, ale moc se jim nedařilo, prodali jen pár bezpečnostních zámků. Obžalovaný uvedl, že s panem K. žádné nevyrovnané finanční závazky nemají, společné podnikání skončilo, a jeden druhému nic nedluží. Pokud se jedná o průběh zadržení, uvedl obžalovaný, že jel na cílovou adresu a zastavila ho policie. Myslel, že jde o běžnou kontrolu. Policista mu ale řekl, že na vozidle není něco v pořádku, obžalovaný vůbec nevěděl, o co se jedná, ale bylo mu řečeno, že přijedou další policajti, kteří si auto prohlédnou. Další policisté našli ve vozidle černé pytlíky a zadrželi ho. Po propuštění ze zadržení viděl obžalovaný pana K., když přivezl jeho přítelkyni k soudu, čekal na ně v autě a odvezl je domů. V autě se bavili o tom, co obžalovaný u soudu říkal a K. po něm požadoval přepis výpovědi, kterou učinil na policii. Ještě ten večer si pro ni přišel, obžalovaný mu ji předal na flešce. Pak pan K. obžalovanému řekl, že když změní svou výpověď ve vztahu k tomu, co vypovídal o něm, zaplatí mu dobrého právníka, snad nějakého Teryngela. Obžalovaný to ale odmítl.

3. **Svědčyně P. B.**, družka obžalovaného, uvedla, že jednoho dne měl její přítel jet někam za kamarádem. Přijel pro něho známý a společně odjeli. Přes den se mu neozývala, volala mu kolem půl sedmé večer, také mu psala, ale nereagoval. Později napsala i tomu známému, panu K., jestli neví, kde se obžalovaný nachází. On jí odepsal, že přijede a že jí něco musí říct, to bylo kolem 21 hodiny. K. přijel kolem 22,30 hod večer a oznámil jí, že byl její partner zadržen. Když se ho ptala, jak to ví, tak řekl, že jí k tomu nic neřekne. Následně se svědkyně snažila shánět informace o tom, kde její přítel je, ale nedařilo se jí to. Nakonec jí zavolal obhájce obžalovaného a sdělil jí, že se bude konat soudní řízení ohledně vazby. Dohodli se, že ji navrhne jako svědku. Toto sdělila svědkyně i panu K., který jí navrhl, že ji do Prahy k soudu odveze. Po propuštění obžalovaného jeli společně domů. O tom, proč se pan K. v celé věci takto angažuje, vůbec nehovořili. Svědkyně dále uvedla, že předmětného dne měl její přítel s sebou služební telefon, který měl od taxikářů, soukromý telefon si nechal doma. Kam a proč jede, jí tehdy nesdělil. Když byl obžalovaný propuštěn, jediné, co pana K. zajímalo, bylo, zda uvedl jeho jméno. Když mu obžalovaný řekl, že ano, začal se rozčilovat, chtěl podrobně znát celou jeho výpověď. Druhý den poté, co si tuto výpověď nastudoval, přišel a požádal obžalovaného, aby svou výpověď změnil, protože nechtěl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

aby v ní figuroval. Také nabízel obžalovanému nějakého nejlepšího právníka, snad Teryngela. To ale obžalovaný odmítl, a pak už se neviděli. Svědkyně uvedla, že mezi obžalovaným a K. žádné nevyrovnané finanční závazky nejsou, rozhodně panu K. nic nedluží.

4. **Svěděk V. K.** před soudem vypověděl, že předmětného dne ho obžalovaný kontaktoval a žádal o odvoz k nákupnímu centru Makro. Měl snad vztít nějaké automobily z Německa. K nákupnímu centru přijel VW Passat s nějakým Vietnamcem, a dále velké černé auto s Vietnamkou. Obžalovaný si vzal věci, něco si domluvil s Vietnamkou, a pak někam odjel. Svědek uvedl, že sám s nikým na místě nehovořil. Pokud obžalovaný uváděl, že to bylo naopak, a že on sám ho přiměl k tomu, aby jel někam do Německa, a že on sám hovořil s Vietnamci, není to pravda, je to sprostá lež. Svědek uvedl, že následně jej kontaktovala policie a bylo mu sděleno, že obžalovaný měl převážet nějaké drogy. Policie ho kontaktovala někdy před Vánoce a nebylo to ten samý den, co byl obžalovaný zadržen. Pokud partnerka pana obžalovaného B. tvrdí, že jí volal už ten samý den a měl jí říct, že byl obžalovaný zadržen, tak určitě lže. Ostatně v minulosti se oba dopustili nějakých pojistných podvodů. U vazebního soudu v Praze svědek s paní B. byl, ale vůbec nevěděl, o co se jedná, ona ho jen žádala o odvoz do Prahy, sama nevěděla, o co jde. Následně, když byl obžalovaný B. propuštěn a nastoupil do auta, tak se ti dva spolu hádali. Svědek vůbec nevěděl, jaký problém obžalovaný v Praze měl, a ani se ho na to sám nezeptal, bylo mu to trapné. S obžalovaným B. svědek vůbec neřešil, co vypovídal na policii, žádné služby obhájce mu nenabízel. Obhájce Teryngela zná, on sám ho nezastupoval, ale zastupovala ho jeho kancelář. Je pravdou, že u výsledku na policii s ním byl JUDr. Říha od JUDr. Teryngela. Svědek uvedl, že rozhodně neví, proč obžalovaný jel do Německa, co měl za to slíbeno, a Vietnamce, kteří byli u Makra, viděl tehdy poprvé. Svědek s žádnými Vietnamci neobchoduje, jenom hrál v minulosti s jedním Vietnamcem herně v Teplicích. S obžalovaným B. v minulosti podnikal v podomním obchodě, prodávali dveře, ale obžalovaný B. byl líný, nechtěl běhat po lidech a ptát se, zda chtějí něco koupit, seděl furt v autě a tak jim podnikání zkrachovalo. Svědek uvedl, že mezi sebou mají nevyřešené finanční záležitosti, protože obžalovaný si od něj půjčil 10 000, pak ještě asi 20 000 na splacení svých dluhů. Žádné potvrzení na tuto půjčku ale svědek nemá, sám si od obžalovaného také půjčil v minulosti asi 70 000 Kč, ale vše vrátil. Svědek uvedl, že vůbec neví o tom, jestli byl obžalovaný někdy v minulosti v Nizozemsku. Sám tam nebyl, s lidmi z vietnamské komunity se nestýká. XXXXX nenavštěvuje, pouze si tam občas dá jídlo. Ten den, co svědek obžalovaného vyložil u Makra, tak ho již neviděl, ale už si nevzpomíná, co tento den sám dělal. V Praze, respektive na XXXXX byl v prosinci 2017 let asi 5× nebo 7×, přesně si to už nepamatuje.
5. **Svěděk pprap. D. M.** před soudem vypověděl, že předmětného dne 14. 12. 2017 ve večerních hodinách si s kolegyní povšiml na ulici XXXXX vozidla Volkswagen Passat, které jelo nezvykle pomalu. Svědek zaznamenal, že vozidlo má odkrytý zadní nárazník v pravé části, plastová část tam nedoléhala tak, jak by měla. Vozidlo proto zastavili a začali provádět rutinní silniční kontrolu. Řidič byl vyzván k předložení předepsaných dokladů, a poté přistoupili k prohlídce vozidla. Vzhledem k tomu, že vozidlo bylo úplně prázdné a řidič se začal chovat podezřele, přistoupil svědek k detailnější prohlídce dutin vozidla za použití služební svítilny a objevil asi 3 balíčky, a dále dřevěnou překližku, která v tomto místě ve vozidle obvykle nebývá. Z toho důvodu přivolal další policejní hlídky a následně muže zadrželi, protože existovalo podezření z převážení většího množství OPL. Svědek uvedl, že vzhledem k tomu, jak jezdí řidiči po Praze, tj. spíše ani nedodrží povolenou rychlost 50 km/hod, pak toto vozidlo jelo výrazně pomaleji, tj. určitě pod 50 km/hod. Obžalovaný jim při kontrole uvedl, že má vozidlo z autopůjčovny a že jel do Německa a zpátky. I s ohledem na tuto informaci svědka udivilo, že se ve vozidle vůbec nic nenacházelo. Dále svědek uvedl, že při běžné silniční kontrole se řidič nemá důvod chovat nervózně, ale tento muž se choval zvýšeně nervózně. K nálezu balíčku nic podstatného nesdělil, řekl, že o něm nevěděl. Zkouška

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

na drogy a na alkohol byla u obžalovaného provedena s negativním výsledkem. Svědek dále k dotazu vypověděl, že u policie slouží jedenáctým rokem a stalo se mu asi v 10 případech, že náhodně zastavil vozidlo s větším množstvím drog v řádu kilogramů. Zadržení menšího množství OPL je na denním pořádku.

6. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí **listinné a věcné důkazy**, a to protokol o zadržení osoby obžalovaného včetně seznamu věcí, které měl při sobě, protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků týkající se předmětného vozidla, protokol o orientační zkoušce na detekci OPL, protokol o prohlídce těla obžalovaného dle § 114 odst. 1 trestního řádu, protokol o vydání věcí, listina s cílovou adresou v SRN, nájemní smlouva na vozidlo Volkswagen Passat, rz: XXXXX. Dále byla stranám předložena CD s kamerovým záznamem z policejního vozidla s nahrávkou zachycující zadržení obžalovaného, která byla soudem přehrána. Konečně byly předloženy listiny vztahující se k trestní minulosti obžalovaného.
7. Za souhlasu stran byl dále čten **protokol o rekognici** osob dle fotografií dle § 104 trestního řádu, kdy byly obžalovanému předloženy fotografie s vietnamskými st. občany za účelem zjištění, zda některého z nich poznává a zda se s některým z nich setkal před svým výjezdem do SRN. Obžalovaný uvedl, že žádnou z osob na fotografiích nepoznává.
8. Dále byl proveden důkaz **znaleckým posudkem** Kriminalistického ústavu Praha z oboru kriminalistika, odvětví **genetika, daktyloskopie a chemie**. Znalecky byly přezkoumány pytlíky s OPL nalezené ve vozidle obžalovaného, kdy bylo zjištěno, že na černém igelitu (stopa č. 5) byla izolována DNA a stanoven smíšený profil DNA, jenž majoritní složkou odpovídá osobě mužského pohlaví, a z plošného stěru z izolepy (stopa č. 6) byla izolována DNA a stanoven smíšený profil DNA, jehož majoritní složka odpovídá osobě ženského pohlaví. Vzhledem k výsledku zkoumání nebylo možné provést bližší porovnání, na předložených stopách nebyly nalezeny žádné relevantní daktyloskopické stopy. Zkoumáním z oboru chemie bylo zjištěno, že ve stopách č. 1 - 8 se nachází metamfetamin o hmotnosti 8 476,90 g s koncentrací báze metamfetaminu 80,3%, když množství báze metamfetaminu je 6806,95 g. Ve stopách č. 9/1, 9/2 byla nalezena látka hašíš obsahující delta-9-tetrahydrocannabinol, a to v množství 177,4 g s koncentrací průměrně 23,2% g účinné látky.
9. Za souhlasu stran byl dále čten **znalecký posudek z oboru kybernetika**, odvětví výpočetní technika a zpracovaný znalcem RNDr. Vlastimilem Klímou, který přezkoumával navigaci zn. Garmin vydanou obžalovaným, dále 2 mobilní telefony. Telefon zn. Aligator je jednoduchý telefon, který není podporován forenzními prostředky, proto byl prozkoumán pouze manuálně, čímž bylo zjištěno pouze několik čísel přijatých, zmeškaných a odchozích. Dále byl přezkoumán mobilní telefon značky Samsung J5, o kterém obžalovaný uvedl, že se jedná o jeho služební telefon, ze kterého nebyly zjištěny relevantní informace. Přezkoumán byl flash disk zn. Integral, 8 GB, vydaný obžalovaným.
10. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, čímž naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Přestože se obžalovaný Z. B. hájil tím, že se žádného trestného jednání nedopustil, když pouze jel s vozidlem z XXXXX do SRN, a následně do Prahy, aniž by věděl, že ve vozidle veze omamné psychotropní látky, je usvědčován řadou provedených důkazů. V první řadě je usvědčován protokolem o prohlídce vozidla Volkswagen Passat Variant, rz: XXXXX, a výpovědí svědka ppřap. D. M., který podrobně popsal okolnosti jeho zadržení. Svědek M. uvedl, že vozidlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

jedoucí v oblasti Prahy XXXXX zastavil společně se svou kolegyní v rámci rutinní silniční kontroly, a to z toho důvodu, že se mu zdálo, že na vozidle je technická závada v oblasti zadního nárazníku. Vedle toho zaznamenal, že vozidlo jelo neobvykle pomalu, tj. méně než 50 km/hod. V rámci prohlídky bylo zjištěno, že vozidlo je prázdné, neveze žádná zavazadla, avšak v oblasti pravé spodní poloviny zadního nárazníku byly uschovány balíčky podezřelého charakteru, které dle orientační zkoušky vykazovaly přítomnost OPL. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví genetika a daktyloskopie nebyly zjištěny žádné relevantní poznatky. Upotřebitelné daktyloskopické stopy nebyly na balíčcích s OPL nalezeny žádné, DNA na nich nalezena byla, avšak znalecky se nepodařilo stanovit, komu náleží. Znaleckým zkoumáním z oboru chemie však bylo najisto prokázáno, že v celkem osmi balíčcích nalezených ve vozidle obžalovaného se nachází 8 476,9 g netto metamfetaminu, jehož koncentrace byla stanovena na 80,3 % hm. metamfetaminu báze, tj. celkově šlo o 6 806,95 g metamfetaminu báze. V dalších dvou balíčcích bylo nalezeno celkem 177,4 g drogy hašiš obsahující celkem 23,2 g účinné látky delta-9- tetrahydrocannabinol. Dále se soud zabýval tím, zda z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný měl a mohl vědět o tom, jaké látky převáží a jaké je jejich skutečné množství. Z výpovědi družky obžalovaného, svědkyně B. vyplynulo, že o celé záležitosti mnoho informací neměla, pouze věděla, že její partner předmětného dne jel někam s kamarádem V. K.. Podrobně se pak tato svědkyně vyjádřila k tomu, co proběhlo po zadržení obžalovaného. Svědek K. před soudem vypověděl, že se záležitostmi obžalovaného neměl nic společného, pouze ho vezl k obchodu Makro v XXXXX, kde se obžalovaný sešel s někým Vietnamcem. Dále o ničem neví. Popřel, že by věděl o skutečnosti, že byl obžalovaný ještě téhož dne zadržen PČR. Soud po vyhodnocení všech okolností případu a výpovědí všech zúčastněných osob dospěl k závěru, že výpověď obžalovaného V. K. je zcela nevěrohodná, kdy tento vypovídá nepravdivě, zřejmě ve snaze vyhnout se vlastnímu trestnímu postihu. Naopak výpověď obžalovaného B. ve spojení s výpovědí jeho družky P. B. zněla soudu věrohodně, neboť logicky zapadala do skutkového děje zejména, pokud se jedná o samotné angažování obžalovaného na kurýrní cestu a koresponduje i s pořízeným sledováním mobilního telefonu obžalovaného dle § 88a tr. řádu, ke kterému dal souhlas. Z toho vyplývá, že dne 14. 12. 2017 v 11.11 hod. byl zaznamenán pohyb telefonu s číslem +XXXXX v XXXXX, následuje pohyb po Německu, kdy telefonní číslo se v 17:05 hod. vrátilo do ČR, buňka mobilního operátora XXXXX. Následuje pohyb přes XXXX Prahu, a v 18:51 hod. je zachycena buňka mobilního operátora Praha XXXXX, která pokrývá místo, kde byl obžalovaný zadržen policií. Jako jediné kontakty čísla užívaného obžalovaným v té době byla zjištěna čísla XXXXX a XXXXX, což byly anonymní předplacené karty operátora Vodafone Czech Republic a.s. aktivované asi týden předtím, která byla bezprostředně poté vypnuta. Výpověď obžalovaného v tom směru, že byl v té době bez peněz, načež mu svědek K. nabídl možnost přivýdělnku tím, že dojede s vozidlem do SRN, a poté do Prahy, za což dostane nemalou finanční odměnu zněla zcela věrohodně. Snaha svědka K., aby nebyl s cestou obžalovaného nijak propojen, se jeví soudu jako velmi urputná. Soud má za to, že svědek K. musel být v kontaktu s vietnamskými občany, kteří celou tuto cestu zorganizovali, a to zejména z toho důvodu, že z výpovědi svědkyně B. vyplynulo, že již XXXXX ve večerních hodinách se právě od svědka K. dozvěděla, že byl její partner zadržen. Tuto informaci nemohl mít K. od nikoho jiného, než od osob, které byly s obžalovaným ten den v telefonickém spojení. Obžalovaný mimo jiné uvedl, že před cestou do SRN, jejíž účel mu nebyl dopředu nijak specifikován, dostal od K. mobilní telefon značky Aligator, který měl používat pro komunikaci s Vietnamci, kteří asi ho fakticky najali. Ze znaleckého zkoumání tohoto telefonu pak vyplývá, že skutečně na tomto telefonu proběhlo několik hovorů s neznámými čísly. Evidentně se tedy jednalo o jednoduchý jednorázový telefon, pořízený z konspirativních důvodů, tj. za účelem anonymní komunikace bez možnosti odhalení dotčených osob.

11. Soud je přesvědčen o pravdivosti tvrzení obžalovaného, pokud uváděl, že to byl právě svědek K., který hovořil u Makra v XXXXX s Vietnamci a domlouval s nimi, jak cesta toho dne Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

proběhne. Přičemž následně sdělil obžalovanému, že se nemá o nic starat a pouze dojet na místo, respektive na adresu, která mu byla předána Vietnamci na papírku, který následně založil do spisového materiálu. Skutečnost, že svědek K. byl do celé záležitosti osobně zapleten napovídalo i jeho chování po zadržení obžalovaného. Z výpovědi obžalovaného i jeho družky vyplynulo, že měl eminentní zájem na tom, aby nikde v protokole na policii nebylo uváděno jeho jméno. Nabízel dokonce obžalovanému, že mu zajistí prominentního obhájce Teryngela, kterým mu s celým problémem pomůže. Přestože svědek K. toto před soudem zcela popřel, přišel k výsledku na policii, kde byl vyslýchán jako svědek, s právním zástupcem JUDr. Říhou, který s JUDr. Teryngelem spolupracuje v jedné advokátní kanceláři. I tato okolnost svědčí o tom, že výpověď obžalovaného a jeho družky v tomto směru byla pravdivá. Naopak výpověď svědka K., který uvedl, že o celé záležitosti nic nevěděl a že se o zadržení obžalovaného dozvěděl až někdy před Vánoci roku 2017, pravdivá zcela jistě nebyla. Ze záznamu telekomunikačního provozu dle § 88a trestního řádu vyplývá, že se svědek K. nacházel jak u Makra, kam ho měl dovézt na schůzku s Vietnamci, tak v Praze u justičního areálu na Míčánkách, kde se konalo vazební zasedání. Pokud pak svědek K. uváděl, že vůbec neví, proč se vazební zasedání konalo, respektive neví vůbec, co měl obžalovaný ten den v Praze za problém, jedná se o tvrzení naprosto nevěrohodné. Svědek měl zájem na tom dozvědět se, jak celá věc probíhá, a zejména, zda jemu osobně nehrozí nějaké nebezpečí v podobě trestního stíhání.

12. Pokud se jedná o prokázaný skutkový děj, má soud z provedených důkazů za to, že obžalovaný byl skutečně najat na tuto práci svědkem K., který mu nabídl finanční odměnu, zkontaktoval ho s Vietnamci, kteří mu na parkovišti před obchodem Makro v XXXX předali vozidlo Volkswagen Passat Variant, jehož majitelem byla společnost byla XXXXX. K tomuto vozidlu bylo policejním orgánem zjištěno, že si ho zapůjčila osoba vietnamské národnosti D. X. H., nar. XXXXX, avšak poslední záznamy k této osobě, resp. k jejímu pobytu na území ČR se vztahují až k roku 2012, kdy měl být její pobyt v ČR ukončen a od té doby k ní žádné další informace známy nejsou. Obžalovaný tedy převzal vozidlo VW, odjel s ním na adresu, která mu byla předána Vietnamkou do SRN, kde, jak sám uvedl, vozidlo zaparkoval a objevil se zde opět Vietnamec, od kterého si v XXXXX vozidlo Passat převzal. Tento muž si vůz asi na 20 minut odvezl a zase jej přivezl obžalovanému. Jak obžalovaný uvedl, sám si vozidlo zkontroloval, ale nic podezřelého v něm neviděl, proto odjel směr hlavní město Praha, opět na adresu, kterou mu byla předána Vietnamcem. Na místo určení však již nedojel, neboť byl kontrolován, a následně zadržen hlídkou PČR, která ve vozidle našla OPL. Soud dospěl k závěru, že provedeným dokazováním nebylo bez pochybností prokázáno, že by obžalovaný přesně věděl, jaké množství drog převážel ze SRN do České republiky, kdy ani na balíčcích s OPL, které byly nalezeny v jeho vozidle, nebyly identifikovány žádné jeho daktyloskopické nebo genetické stopy. Stejně tak nebyly stopy OPL nalezeny na jeho těle. Nebylo tedy prokázáno, že by s těmito balíčky sám fyzicky manipuloval. Soud je však přesvědčen, že obžalovaný musel vědět, že tzv. práce, která mu byla nabídnuta, je svým průběhem typická pro drogový byznys, a to z celé řady okolností případu. V první řadě je třeba uvést, že obžalovanému byla nabídnuta tato práce spočívající v jednorázovém odvezení vozidla do SRN a následně zpět do ČR za částku ve výši 30 000 Kč. Přestože se toto tvrzení snažil obžalovaný ve svém dalším výslechu před soudem zpochybnit, když uvedl, že to měla být celková částka za více cest, kterého čekaly v budoucnu, považuje soud za věrohodnou právě jeho první výpověď, kterou učinil v přípravném řízení před policejním orgánem za účasti obhájce. Tehdy uvedl, že tato částka ho motivovala k tomu, aby práci vzal, protože byl ve finanční nouzi. I kdyby byl sebevíce naivní, muselo mu být jasné, že takto vysoká částka za jednu cestu vozidlem z místa A do místa B, která mnohonásobně převyšovala běžnou odměnu za podobný typ práce, mu je nabízena proto, že se bude podílet na činnosti, která je nelegální. Navíc v té době jako řidič dokonce pracoval, takže povědomí o výdělcích v této oblasti zcela jistě měl. Stejně tak další okolnosti případu musely být obžalovanému přinejmenším podezřelé, zejména to, že si doma vědomě nechal mobilní telefon a při cestě používal pouze

obyčejný tlačítkový telefon, který mu byl předán svědkem K., který mu práci zprostředkoval. I tato okolnost jej musela dovést k závěru, že činnost, na které se podílí, je minimální podezřelá, neboť takovéto jednání je zcela neobvyklé. Není důvodu, aby si při výkonu běžné legální práce, doma nechával svůj mobilní telefon, když ho jinak denně nosí při sobě. Dále je třeba zmínit chování obžalovaného při zadržení, které popsal svědek pprap. M., který vypověděl, že se choval značně nervózně, tj. mnohem více než se obvykle lidé chovají při silniční kontrole, což byla také jedna z indicií, která jej přiměla k pečlivému přezkoumání obsahu vozidla. Pokud bylo obhajobou namítáno, že není možno před soudem využít jako důkaz svědectví policisty o tom, co obžalovaný při kontrole říkal (tj. že jede ze SRN) jako důkaz jeho viny, pak k tomu soud uvádí, že z judikatury, která toto řeší je zcela zřejmé, že nelze použít pouze takový důkaz, pokud by se mělo jednat o jediný usvědčující důkaz o vině obžalovaného pořízený před zahájením jeho trestního stíhání (viz II. ÚS 268/2003). V tomto případě se však o takovou záležitost v žádném případě nejedná. Soud má k dispozici o průběhu skutkového děje celou řadu důkazů, které spolu korespondují, výpověď svědka M. o tom, co obžalovaný říkal, není až tak podstatná, obžalovaný se mu rozhodně nepřiznával ke spáchání trestného činu. Popis nervózního chování obžalovaného při policejní kontrole, je pouze dokreslujícím prvkem celé situace, přičemž pprap. M. vypovídal o skutečnostech, které vnímal svými smysly jako svědek, což zcela jistě v rámci hodnocení důkazů použít lze.

13. Z pořízeného videozáznamu při zadržení obžalovaného z kamery umístěné za sklem policejního vozidla, který soud v rámci provádění důkazů přehrál, bylo dále naprosto zřejmé, že bezprostředně po zahájení policejní kontroly vozidla, obžalovaný někomu volá z mobilního telefonu. Jedná se o velmi krátký hovor a soud je přesvědčen, že sděloval kontaktní osobě, že je podrobován policejní kontrole. Jinak totiž není možné, aby se kdokoliv dozvěděl o jeho zadržení ještě ten večer, tj. v době, kdy to nevěděla ani jeho partnerka. Kupodivu to ale věděl svědek K., který jí to téhož večera přišel osobně oznámit. Všechny shora uvedené okolnosti pak soud vedou k závěru, že obžalovaný musel být minimálně srozuměn s tím, že se podílí na dovozu drog, neboť výše popsané okolnosti tomu zcela bezpečně nasvědčují, a zřejmě se tak nestalo poprvé, neboť z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že svědek K. jej najal k podobné činnosti již asi týden před touto událostí, kdy převzal totožné vozidlo zn. Volkswagen Passat i tentýž mobilní telefon zn. Aligator a jel do Nizozemska, odkud měl údajně dovézt vietnamské dělníky, avšak vrátil se do ČR s prázdným vozidlem, které ovšem měl před jeho odjezdem do ČR k dispozici opět onen Vietnamec, který ho na práci najímal. Ze shora uvedených důkazů proto soud uzavírá, že obžalovaný zcela jistě věděl, že tímto jednáním, kterého se dopouští plní funkci tzv. drogového kurýra a za toto jednání je také plně trestně odpovědný, nebylo však bez pochybností prokázáno, že věděl, jaké konkrétní množství drogy převážel.
14. Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obžalovaný svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, když neoprávněně pro jiného přechovával omamnou psychotropní látku nezjištěného množství. Pro trestní odpovědnost obžalovaného v tomto směru není podstatné, jak velké množství drogy přechovával, konkrétně v tomto případě tato okolnost ve vztahu k obžalovanému prokázána nebyla, a přestože bylo prokázáno, že se ve vozidle nacházelo celkem 9 kusů plastových sáčků s metamfetaminem v množství 8 476,9 g s průměrným obsahem 80,3 % hm. metamfetaminu báze, tedy celkem 6 806,95 g metamfetaminu báze, a dále 2 plastové sáčky s obsahem 177,4 g tzv. drogy hašiš obsahující celkem 23,2 g účinné látky delta-9- tetrahydrocannabinol, přičemž droga pervitin - metamfetamin je zařazena do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uvedena v příloze číslo 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako látka psychotropní. Droga hašiš - pryskyřice z konopí, je zařazena do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a je uvedena v příloze číslo 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

látka omamná, a účinná látka delta-9tetrahydrocannabinol je zařazena do seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uvedena v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako látka psychotropní. Současně nebylo zjištěno, že by obžalovaný disponoval jakýmkoliv povolením k nakládání s těmito látkami ve smyslu § 4 a § 8 zákona č. 167/19 98 Sb., o návykových látkách. Obžalovaný však dle názoru soudu jednoznačně byl minimálně srozuměn s tím, že převáží neurčitě stanovené množství drog a soud u něj shledal minimálně úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Jednání obžalovaného je společensky škodlivé ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku a nepostačuje uplatnění jeho odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Šíření drog, ať už jakýmkoliv způsobem, je společensky škodlivé a pro jednotlivce devastující, a proto je uplatnění trestní odpovědnosti obžalovaného zcela na místě.

15. Při úvaze **o druhu a výměře trestu** vycházel soud ustanovení § 39 tr. zákoníku, přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Z popisu rejstříku trestů a z vyžádaných soudních rozhodnutí soud zjistil, že obžalovaný byl v minulosti 1× soudně trestán, a to rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 8. 11. 2017, sp. zn. 7 T 84/2017 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 5 To 609/2017, a to pro zločin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 a půl roku. Nyní žalovaného jednání se tedy obžalovaný dopustil v době po vyhlášení shora citovaného rozsudku Okresního soudu v Mostě, ale ještě před tím než nabyl právní moci. Nejedná se zde proto o vztah souhrnnosti. K osobě obžalovaného nejsou známy žádné další negativní skutečnosti. Obžalovaný pracuje v xxx s příjmem 10 000 Kč měsíčně, žije s xxx xxx, není xxx žádných xxx xxx a není proti němu vedeno ani jiné trestní stíhání. Podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 1 rok až 5 let, přičemž soud dospěl k závěru vzhledem ke shora popsáným okolnostem případu, že je na místě vyměřit obžalovanému trest při dolní hranici zákonné trestní sazby, avšak s ohledem na to, že se již nachází ve zkušební době jiného podmíněného odsouzení, již jako trest nepodmíněný. Byl mu proto vyměřen trest odnětí svobody v délce 18 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to jednoho kusu černého mobilního telefonu Aligator, IMEI XXXXX, včetně SIM karty Vodafone, navigace značky Garmin, výr. číslo XXXXX včetně napájecího kabelu a držáku na sklo, neboť se jedná o předměty, které použil k páčání trestné činnosti. Pokud se jedná o návrh státní zástupkyně na uložení dalšího trestu v podobě zákazu pobytu na území hlavního města Prahy, tento soud obžalovanému neuložil, neboť z jeho výpovědi vyplynulo, že právě v hlavním městě v minulosti našel pracovní uplatnění, které je poměrně obtížné nalézt v Severních Čech, kde žije. Tímto zákazem by tedy byla postižena následně jeho rodina, kterou živí. Trest odnětí svobody tak, jak byl obžalovanému vyměřen, považuje soud za plně dostačující.
16. Podle § 101 odst. 1 písm se tr. zákoníku bylo dále rozhodnuto o zabránění OPL, které byly u obžalovaného ve vozidle nalezeny a které zbyly po přezkoumání v rámci chemické analýzy, přičemž se jedná o látky, které by mohly ohrožovat bezpečnost lidí nebo sloužit k páčání zločinu, konkrétně se jedná o množství 8 452 g drogy pervitin, 175 g drogy hašiš a 49,5 g chloridu horečnatého hexahydrátu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho popisu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha 25. října 2018

JUDr. Kateřina Radková, v. r.
předsedkyně senátu